

86764 / M

Nyirssyai Gustav

Fiatal darabjai

Debreceni Egyetem
Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

7061 7740

Hyönteiden tutkimus

NYIZSNYAI GUSZTÁV
ÖSSZES
ZENEMŰVEI.

SZEGED, 1882.

NYOMATOTT A KIADÓ ENDRÉNYI L. ÉS TÁRSÁNÁL.

Nyizsnyai Gusztáv életrajza.

magyar zeneköltők egyik őseredetiségű alakja, a nemzeti zene egyik leghivatottabb művelője hunyt el Nyizsnyai Gusztávban, kinek összegyűjtött műveit a közönség elé bocsátjuk. Maradandó emlékü s nagybecsű működését jellemezni fogjuk ez életrajz során, halhatatlan érdemeit méltányolni fogja a jövő, méltányolni fogja mindenki, aki alaposan megismerkedik alkotásaival, akinek ép érzéke van a valódi, hamisítatlan, zamatos magyar zene iránt, melynek Nyizsnyai oly utánzóhatlan mestere volt. Itt tehát még csak azt kívánjuk előrebecsajtani, hogy Nyizsnyai viszontagságos élete folyamán vajmi kevésbé aratta tehetségének, munkásságának gyümölcseit, kora nem méltányolta a magyar zeneirodalom terén feltüntetett érdemeit. Mint szerény hivatalnok kereste kenyerét keservesen, ő, aki más országban születve, a dicsőségben és aranyban egyiránt bővelkedhetett volna.

De álljanak itt életrajzi adatai, úgy, amint azokat a boldogult egyik közelálló ismerősétől vettük:

Nyizsnyai Gusztáv 1829. évi október 17-én született Egerben, Hevesmegyében, szegény polgári szülőktől. Tanulmányait Egerben kezdette meg, hol már mint gyermek föltűnt kellemes szép hangja, a zenére való nagy kedve és hivatottsága által. Ennek köszönhető, hogy neveltetéséről *Pirker* akkori egri érsek gondoskodott. — A philosophiai osztályokat Egerben és Kassán végezte 1845-ben, mely időtől fogva, — miután pártfogója elhalt, — 1848-ig mint nevelő működött több családnál. Az egyes családok kiválóan szerették megnyerő modoráért és akkor már kifejlett zenészeti tehetségeért. Azonban nyugtalan természete egy helyben nem sokáig engedte maradni s ez volt oka annak is, hogy alig pár év alatt több családnál nevelősködött, mindaddig, míg bekövetkezvén a dicső emlékü szabadságharcz ideje, Nyizsnyai is sietett leróni szent kötelességét szeretett hazája iránt.

Nyizsnyai Gusztáv 1848. évi június 18-tól 1849. évi aug. 13-ig az első utász karnál mint főhidász küzdötte át a forradalmat. Majd a forradalom lezajlása után következtek az elnyomatás sötét napjai, midőn a magyar ember kétségbe volt esve nemzetének jövője fölött, midőn mindenkinek kedélyére a kétségbeesés sötét felhője borult, s Nyizsnyai kezébe vette gitárját s bejárta vele az országot, felvillanyozva a csüggedő kedélyeket, lelkesítve a bánatos szíveket. Leginkább saját szerzeményű dalait játszotta, melyek az elnyomatás e gyászos napjaiban emelő hatással voltak mindazon körökre, melyekben megfordult. Nem is volt egyetlen társaság sem, mely ne igyekezett volna Nyizsnyait, a lelkes dalost körébe vonni. — 1852-től 1862-ig mint gitár-hangversenyző beutazta az ország legnagyobb részét, részint magánosan, részint pedig Reményi Edével, Hollósi Kornéliával és Gojdinger Károlylyal.

E tiz évi időközben, még pedig 1854. évi november 14-től 1855. évi május 20-ig Makó város főjegyzői hivatalában volt tollvezető. 1856. évi május 25-én H.-M.-Vásárhelyen lépett házasságra *Póka Sándor* ügyvéd özvegye: *Schéner Irén*nel, kivel 26 évig élt boldog házasságban. E házasságból született hat gyermeke közül három kiskoru árvája van életben.

A neje első házasságából született gyermekek neveltetése végett 1857-ben Nagy-Kőrösre költözött és ott öt éven át lakott. Ez idő alatt alakította a nagy-kőrösi dalárdát, melynek igazgatója, később pedig úgy ennek, mint sok más dalárdának tiszteletbeli tagja volt.

Az 1862-ik évben visszaköltözött Nyizsnyai Vásárhelyre, itt is megalakította a dalegyletet és ezzel a társadalmi élet élénkségét nagyban emelte.

H.-M.-Vásárhelyen majdnem haláláig folyton hivataloskodott. 1863. évi május 21-től 1867. évi ápril 13-ig tiszt. esküdt volt Csongrádvármegye h.-m.-vásárhely-járási szolgabíróságánál. Ettől kezdve 1871. évi decz. 31-ig a megyei telekkönyvi hatóságnál működött mint rendszeresített hivatalnok,

1871. évi decz. 1-től pedig 1880. évi május hónapig a h.-m.-vásárhelyi kir. járásbiróságnál szolgált mint igató. Ezentul folytonos betegeskedése miatt már nem volt képes megfelelni egész napi görnyedező munkával járó hivatalának s az igazságügyminiszteriumtól végkielégítést kért és nyert. Egyszer nyert Nyizsnyai államsegélyt is 1873-ban, mikor a vallás- és közoktatási miniszter 200 forint ösztöndíjat utalványozott részére.

Hosszas betegeskedés után halt meg H.-M.-Vásárhelyen 1882. évi január 7-én 53 éves korában. Halála hírért részvéttel fogadták országszerte, a vásárhelyiek pedig mély gyászszal temették el a derék, a mindenki által szeretett, tisztelt s több kitüntetésre érdemes népdalköltőt és zeneszerzőt.

Nyizsnyai Gusztáv maradandó munkálkodását nagyon korán kezdette meg. Első népdalát, a „Hóka lovam“ címűt mint 13 éves fiú írta Egerben. Ott és egyébütt írta aztán többi dalait. Majd itt, majd ott, egyik vagy másik városban, többnyire jó baráti körben rögtönözve alkotta műveit akként, hogy azokat az általa készített szöveggel együtt a jelenvoltak mindjárt meg is tanulták s tovább adták a nép ajkára.

Legtermékenyebb volt az ötvenes években, amikor is Vásárhelyen egy napon, 1853. évi november 12-én írta a „Gyü te betyár, szállj el velem“ és a „Hej, szegedi szép csaplárné“ című népdalait. Később készültek a „Nem bánom én...“, „Bus vagyok én, szomorkodom“, „Megérem még azt az időt“, „Szól a zene, peneg a cimbalom“, „Elátkozom“ és több gyönyörű népdalai, valamint „A mohácsi koldus“, „Születésem napján“ és „Oh felejts el!“ című nagyszabású műdalai.

Nyizsnyai, mint már említettük, leginkább kedélyes baráti körben alkotta remek dalait. Írt egyes dalokat Palotán, Kaszaperen, Orosházán, Csabán, Gerendáson, Sámsonon, Szentesen, Csongrádon, Aradon, Szegeden és Battonyán. Jobbára maga írta a dalok szövegét is, bor mellett, poharak vig csengése közt. Valódi cigány természet volt, kit a Muzsa és Apolló ihletése kivált vig cimboraságban szállott meg.

Nem szerette, ha valaki egy-egy népdalának eljátszására vagy eléneklésére szolította föl és az ily kérésnek csak kedvetlenül engedett. Ha azonban belemelegedett, akként játszott igénytelen hangszerén, a gitáron, hogy még a legzajosabb társaság figyelmét is lekötötte varázserejével. Ilyenkor aztán megeredt genialitásának kiapadhatlan forrása, egymás után énekelte és játszotta a szebbnél-szebb nótákat és sok esetben újat is rögtönzött, melyet csak később, napok múlva tett le hangjegyekre. Legkedvesebb hangszere volt a gitár, azonban majd minden házi hangszeren játszott, s a zongorát kiváló ügyességgel kezelte.

Nyizsnyai igen sokat alkotott, de nem azért, hogy a „zeneszerző“ címét megnyerje, hanem önmagáért, ihletésből kifolyólag. Nem is sokat alkalmatlankodott a zenemű-kiadóknál. Annyival kevésbé, mert egy időben a központ néhány vezérférfiával — kik megtagadták tőle, illetőleg népdalaitól a magyar tyust — hirlapi polemiába keveredvén, ettől kezdve a fővárossal teljesen szakított. Ez munkálkodását is megbénította és évek hosszú során át csupán cigány-zenekarok és dalárdák tanításával foglalkozott s csak olykor-olykor buzdult föl újabb alkotásokra kedves baráti körben, mikor ugyszólván erőszakolták. De azért népdalai mind a közvetlenség melegével vannak írva és nótáit ma is eredeti tisztaságukban dalolja a nép, melynek ajkán örökké élni fognak Nyizsnyai szerzeményei.

A nép föltűnően fogékony is Nyizsnyai népdalainak elsajátításában. Dalai és más alkotásai ismeretese a palotáktól kezdve le a pórok kunyhójáig, mi azoknak kiváló magyar zamata mellett bizonyít, mert a nép csakis oly dalokat vesz ajkára, melyek izlésével és kedélyvilágával megegyeznek. A népdal, mint Nyizsnyai mondá, nem korlátok közé szorítható zene, az szabad, miként a magyar ember eredeti észjárása és szivverése. Es Nyizsnyai ismerte a magyar nép érzelmeit alaposan. Az országban tett körutja alkalmával megfigyelte az egyes vidékek népét szokásaiban, érzéseiben, kedélyében és sajátos modorában, s ezen tapasztalatainak hatása alatt teremté meg dalait. Legszívesebben élt az Alföld egyszerű kedves népe között és e vidéken nagyon népszerű is volt mindenfelé. Rokonszenves alakja, pezsgő humortól gyöngyöző kedélye fölvillanyozta a kört, a társaságot, melyben megjelent. Az Alföld rónáit villámszárnnyakon járták be népdalai, melyeknek szövege és dallama egyaránt tanúságot tesz a szerző ritka mély érzéséről és valódi magyar zeneérzékéről. Sok újabb magyar zeneszerző hódította el azokat a páratlan szépségű nótákat, melyeknek Nyizsnyai költői lelke oly bőviben volt és számtalan dalát írták át anélkül, hogy azok teremtmőjét csak meg is nevezték volna.

Igazi csillag volt Nyizsnyai a magyar népzene-költészet egén, bárha életében mint annyi sok más jeles tehetséget kevésbé becsülték is meg. Mi nem dicsérjük őt, összegyűjtött művei dicsérik mesterüket. Méltóbban fűnt nem tarthatni emlékét, mint ahogy a nép fűntartja dalaiban, mert a h.-m.-vásárhelyiek által tervezett siremlék köve is rég porladni fog már, mikor magyar földön még mindig lelkesedni, vigadni és búsulni fognak a Nyizsnyai Gusztáv remek dalain.

De szomorún szól a zene...

(Szövege s zenéje Nyizsnyay Gusztáv-tól.)

Lassan.

Ének.

De szo - mo-rún szól a ze-ne, É - pen úgy mint ha sir - na
De sok vágy és de sok remény Csa - tolt hoz - zád ked - ve - sem

Zongora.

p

El - bo - rul a lel - kem rá - ja Ár - czom könnyem áz - tat - ja.
Mind a ket - tőt ősz - sze - zuz - tad Ősz - sze - tör - ted É - de - sem.

Ér - ted e köny, ér - ted a bú, Er - ted mind *f* mit szenved - dek

f *p*

Oh mert té - ged, oh mert té - ged so - ha el nem fe - led - lek.

Bú dal.

(Szövegét és zenéjét szerző Nyizsnyay Gusztáv.)

Halk érzéssel.

Ér-zem, hogy nem so - ká meg öl a bá - nat! Bús szi - vem - nek
Mi csil - lám - lik a vi - rá - gon haj - nal - ba Meg - csa - la - tott
És én még is min - dig fe - lé e - sen - gek Al - va, éb - ren

lán - go - lá - sa nem bá - gyad: Csak az a baj, hogy hűt - len lett
szi - vem köny - nye van ab - ba' De az ő köny - hu - laj - tá - sa
min - dig ró - la be - szé - lek: Csen - gö hang - ja ha fel - csen - dül

ked - ve - sem A kiért még csak nem is rég, a ra - gyo - gó csil - la - got is le - szed - tem.
nem i - gaz, Te - kin - te - te, Sze - re - te - te Las - san ö - lő, mér - get a - dó és ra - vasz.
el - ra - gad, Ha tá - vo - zik hangja mu - lik, Vé - lem meg a ke - se - rü kin itt ma - rad.

Ped.

*

Vigasztaló a „Bú dal“-hoz.

Kedélyesen.

Hej de mi - nek is ke - ser - gek ba - bá - mon, Hisz' van
Szi - laj le - gyen e nó - tád - nak e - le - je, Las - san

tán még, ki meg - szán e vi - lá - gon, Van még e - lég szö - ke, bar - na
vál - jék bú - sab - bá a kö - ze - pe, És a - zu - tán oly ke - se - rűn

szép le - ány, Ad - dig re - is hát jen huzz egy vi - gat te czi - gány.
fe - jezd be, Hogy re - ped - jen meg a hűt - len ke - be - le.

LOSONCZY LÁSZLÓ URNAK BARÁTI EMLÉKÜL.

Két eredeti népdal.

Születésem napján.

(Losonczy László.)

Tüzesen érzelemmel.

Hejh e - zen nap szü - le - té - sem nap - ja, Ne pi - hen - jen
A - lig de - rült bol - dog gyer - mek - sé - gem, Sö - té - fel - hö

hát a hor - dó csap - ja, Vi - ga - dok ma hadd szól - jon
ült mind - járt az é - gen, Sö - té - tebb volt szí - vem - ben

Fájdalmasan.

a nó - ta, Bú - sul - hat - tam gyer - mek - sé - gem ó - ta.
a bá - nat: Sir - ba zár - ták sze - re - tő a - nyá - mat.

3. Szép tavaszom: édes ifjúságom
Nyögve lelt mint gerliczét az ágon
Árvaságom sirattam . . . végtére
Csillag tünt fel bánatom egére.
4. Csillaga volt a hű szerelemnek . . .
Látám, mily szép virágok teremnek . . .
'S mig reményim koszoruját szőttem
E csillag is földre hullt előttem!

5. Midőn korán sirba száll szerelmem:
Darabokra szakadozott lelkem.
'S össze tépett kebellem azt hittem:
Szenvedésem határa lesz itten.
6. Pedig dehogy, dehogy lett határa,
Szörnyűbbet is láttam utoljára . . .
Adott e sors sok bút, — örömet nem
Jobb lett volna tán nem is születnem!

Szilaján.

Ne mul - jon el szá - va a bá - nat - nak, Hisz ná - lam vig
Foly - jon a bor és a húr szá - kad - jon, A he - ge - dű

ezim - bo - rák mu - lat - nak, Foly - jon a bor, hadd szól - jon
s keb - lem meg ha - sad - jon, Ez a nap volt kin - ja - im

a nó - ta, Bú - sul - hat - tam gyer - mek - sé - gei ó - ta.
szüi - lö - je, E nap le - gyen búm - nak te - me tő - je.

Hód-mező-vásárhelyi emlék.

Kedélyesen.

(Losonczy László.)

É - rez a szív, hab - zik a bor, A po - hár Ván do - rol - va
E - gész vi - lág is - me - ri, hogy A ma - gyar Űt - kö - zet - ben

vi - gan kéz - ről Kéz - re jár. Tűz a szív - ben és bor - ban... nagy
re - ti - rál - ni Nem a - kar, Pe - dig pe - dig... hi - szí vagy nem

A me - leg, Nem csu - da, ha fe - jem kis - sé Szé - de - leg!....
Va - la - ki, E he - lyen ma sok pi - ros vér Om - la ki.

3. Össze csapott fegyverünk volt
A pohár
S e' kis sereg, mi vala más
Mint huszár?
Az ellenség hódolt is az
Erőnek...
Vére egyre folyt a szőlő
Vesszőnek.

4. A parancsnak megfeleltünk
Igazán
A lábunkon állunk mégis
Jobbadán.
Csatát víttunk, csatát víttunk
Híreset,
'S áldozatul csak egy lélek
Sem esett.

5. Ez után is megálljuk mi
A sarat
Le se' teszszük e fegyvert, a
Poharat.
És közöttünk ki ne lenne
Erre kész.
Nem magyar az, aki csak fél
'S nem egész!

6. Így megy biz az, — mit tehetünk
Mi róla,
Hogy ki itt van, nem költötte
A gólya?
El se megyünk, le se rakjuk
Fegyverünk,
E helyen még emléket nem
Szentelünk.

7. Szent emléket hű barátság
Te néked,
Aki összeolvasztád a
Szíveket
Mind örökre te leendesz
Jelszavunk
Tied legyen legutolsó
Poharunk.

Szomorún szól a hegedű...

Búsan.

Szo - mo - rún szól a he - ge - dü, czim - ba - lom, Raj - ta ma - gam

The first system of the musical score is in 4/8 time with a key signature of one sharp (F#). It features a vocal melody on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The lyrics are 'Szo - mo - rún szól a he - ge - dü, czim - ba - lom, Raj - ta ma - gam'.

ke - ser - ve - sen mu - la - tom. Ek - kor e - szem - be jut ba - bám Hej! ki hü - te

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are 'ke - ser - ve - sen mu - la - tom. Ek - kor e - szem - be jut ba - bám Hej! ki hü - te'.

len lett hoz - zám. Sok - szor ér - te fel - so - haj - tok, De a - zért nem át - ko - zó - dok.

The third system concludes the piece. The lyrics are 'len lett hoz - zám. Sok - szor ér - te fel - so - haj - tok, De a - zért nem át - ko - zó - dok.'.

Édes hazám...

Halkan.

É - des ha - zám, be mesz-sze a ha - tá - rod, Hol ba - bá - mat
 Ki - á - sott fa va - gyok én az ég a - latt Gyö - ke - rem az
 Ó vaj - ha még va - la - ha, bár so - ká - ra, Bo - rul - hat - nék

ke - be - lem - től el - zá - rod; Lel - kem vá - gyik so - haj - tok, de
 a - nya föld - ben ott ma - radt. Na - pon - ként hull friss le - ve - lem,
 é - des ha - zám hant - já - ra, Csók - ja - im - mal be - hin - te - ném

hi - já - ba Mint ma - dár nem re - pül - he - tek kar - já - ba.
 ő - rő - mem, El - her - va - dok, a bá - nat sirt ás ne - kem.
 szent po - rát S ked - ves ró - zám é - des, pi - ros a - ja - kát.

Élénkebben.

Még a föld is sir a - lat - tam, A bá - bám - tul
Ha el hull a vi - rág le - vél, Meg - hoz - za a

el - sza - kad - tam, Oly mesz-sze van a ga - lam - bom, a ga - lam -
ta - va - szí szél. Csüg - he - tek - e va - la - ha még, va - la - ha

bom, Hogy a hi - rét se hall - ha - tom, se hall - ha - tom.
még Ked - ves ró - zsám hű ke - be - lén, hű ke - be - lén.

Friss.

A - zért ké - rem a te - rem - tőt, Ad - jön ne - kem
A sze - re - lem a sze - re - lem E - zer - fé - le

hiv sze - re - tőt. Mind - egy sző - ke, bar - na
ró - zsát te - rem. Mi - helyt nyi - lik le - szá -

le - gyen Csak hogy i - ga - zán sze - res - sen.
kasz - tom, Ked - ves ga - lam - bom - nak a - dom.

Anyád háza...

Halkan.

A - nyád há - za pa - ra - di - csom ker - tje, Ben - ne vi - rág,
Egy az is - ten, sze - mé - lyé - ben há - rom, Egy vi - rág vagy,
Hejh behr di - cső ez a szent - há - rom - ság, Hol e - gye - sül

a - rany vi - rág vagy te. Bol - dog le - het, büsz - ke le -
egy - ben még - is há - rom. Ne fe - lejts vagy ró - zsa, li -
ily szép há - rom vi - rág, Beh sze - ret - ném, ha ne - kem

het a kert, Mely - ben ily szép vi - rág gyö - ke - ret vert.
li - om szál... Bár csak az én ö - le - men vi - rul nál.
ad - ná nak Ke - be - lem - re é - kes bok - ré - tá - nak!

Friss.

Ha keb - lem - re fel - tüz - het - lek Jaj beh bol - dog

le - gény le - szek; Nem kell a meny, gyöngy - vi - rá - gom

Te le - szesz a meny - or - szá - gom, meny - or - szá - gom.

DÁNI FERENCZ FŐISPÁN ÚR Ó MÉLTÓSÁGÁNAK AJÁNLVA.

Hadd szóljon, hadd keseregjen

Lassan.

Hadd szól-jon, hadd ke - se - reg - jen az a ri - vó he - ge - dü,

Huzd rá czi-gány, de a nó - tád bús le - gyen és ke - se - rü.

Ezt a nó - tát huzd el Jan - csi én ér - tem,

De szo - mo - ru ez az é - let én - ne - kem.

Kissé élénken.

No de még se' huzz oly bú - sat, Hisz a szi - vem majd meg - ha-

sad. Húzd el in - kább a réz - hú - ron o - da

lent, hej! At - tól u - gyan i - ha - tik kend, al - ha - tik kend.

Élénken.

Bort hoz - za - tok az ü - veg - be, Szép le-

ány - kát az ö - lem - be, Hadd gyúl - jön fel

rit.
szi - vem tö - le Láng - gal é - gö sze - re - lem - re.

Gyászba borult szegény ifju kebelem...

Búsan.

Gyász - ba bo - rult sze - gény if - ju ke - be - lem, Hej de ko - rán
Te - me - tö - be van ne - kem egy ol - tá - rom, Ab - ban nyug - szik

kell bűn - te - len szen - ved - nem. Mig sze - mem bús köny - nyet hul - laszt,
ked - ve - sem, bol - dog - sá - gom, Ke - reszt - fá - ját át - ö - le - lem

Hogy ki - ért van nem kér - dik azt, Csak egy gye - pes sir - hant tud - ja
Raj - ta bú - mat el - ke - ser - gem. Még a ma - dár is meg - saj - nál,

bá - na - tom, Mert min - den nap köny - nye - im - mel áz - ta - tom.
ha - lat - ja, Mint her - vad el szi - vem é - ke, vi - rá - ga.

Hideg őszszel...

Hi - deg ősz - szel hull a le - vél a fá - ról, Hi - deg ősz - szel
 Hej az - ó - ta ár - va ger - le si - rá - sa Az én da - lom
 Nem pa - nasz - lom, sen - ki - nek se pa - nasz - lom, Hogy en - ge - met

vál - tam el a ba - bám - tól. Hej az - ó - ta oly hi - deg az
 ke - ser - vé - nek nincs má - sa. Hej! de hogy van, nin - csen több o -
 el - ha - gyott a ga - lam - bom. Ugy ál - lok én e - gye - dül a

é - le - tem, Hogy a tél is rek - ke - nő nyár mel - let - tem.
 lyan ár - va, Ki e - lött a vi - látg úgy be van zár - va.
 vi - látg - ban, Mint a kó - ró a si - va - tag pusztá - ban.

KISS ZSIGMÓNDNÉ SZÜL. TÖLGYESSY PAULINA ÖNAGYSÁGÁNAK AJÁNLVA.

Őszi lombok.

(Népdal. Szövegét és zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.)

Halkan.

Rejtsd el kér - lek szép ra - gyo - gó sze - me - det, Ra - gyo - gá - sa

el - bü - vől - né lel - ke - met, Meg meg lo - pom te - kin - te - ted

ked - ve - sem, Oh mért is vagy til - tott vi - rág én - ne - kem.

Kissé élénken.

Hej de mi - nek az a pa - nasz, Ha nincs ki meg - ér - ti,

ritard.

Leg - jobb ha a bú - bá - na - tot Fá - jó szi - vem rej - ti.

Bús vagyok én...

(Szövegét s zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.)

Bús va - gyok én, szo - mor - ko - dom, Hej ne kér - dezd hogy mi ba - jom,
A pa - ri - pám ha ki - csa - pom, Bús fe - jem su - bám - ra haj - tom
És ha el - jön át - ka - ro - lom, Ma - gam a meny - be ta - lá - lom,

A - ki rám néz az tud - hat - ja, Hogy a szi - vem mi bánt - hat - ja.
S ott bú - su - lok míg a ró - zsám Vi - gasz - tal - ni nem jön hoz - zám.
Csak a haj - nal ker - get széj - jel, Hej mi - ért nincs min - dig éj - jel.

Rágalmaz a...

(Szövegét és zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.)

The first system of the musical score is written in 4/8 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It consists of a vocal melody line and a piano accompaniment. The vocal line has four measures, with lyrics underneath. The piano accompaniment also has four measures, with a bass line and a treble line. The melody features eighth and sixteenth notes, with some slurs and accents.

Rá - gál - maz a go - nosz vi - lág, Az ár - vát húz - za min - den ág,
 Re - pül gó - lya, re - pül fecs - ke, Volt sze - re - tőm szép me - nyecs - ke,

The second system of the musical score continues the melody and accompaniment. It also consists of a vocal melody line and a piano accompaniment. The vocal line has four measures, with lyrics underneath. The piano accompaniment also has four measures, with a bass line and a treble line. The melody features eighth and sixteenth notes, with some slurs and accents. The system ends with a double bar line.

Hej! pe - dig ha fel - szá - mo - lom, A vi - lág né - kem a - dó - som.
 Bár csak én is re - pül - het - nék S az ő - lé - ben meg - hal - hat - nék.

Te vagy napom...

Szövegét szerző A. Illés Tivadar, zenéjét Nyizsnyai Gusztáv.

The musical score is written in 4/8 time with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). It consists of three systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are in Hungarian.

System 1:

Te vagy na - pom és éj - je - lem, Bű - vös bá - jos csil - la - ga,
 Ha nem sze - retsz azt is mond meg, Hogy tud - has - sam ked - ve - sem,

System 2:

Nem kel - le - nék nél - kü - led még a meny - or - szág se' ma - ga, Azt gon - do - lom,
 Ő - rö - mé - ben, bá - na - tá - ban re - ped - e meg ke - be - lem, De ha sze - retsz,

System 3:

hogy sze - rel - med láng - já - ban, Va - la - meny - nyi bol - dog - ság mind ben - ne van.
 azt is mond meg, hidd ne - kem, E nap le - end a leg - szen - tebb ün - ne - pem.

Kitekintek...

(Szövegét s zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.)

Ki - te - kin - tek kis - ded ab - la - ko - mon, Ked - ves ró - zsám
No - sza kis lány! e - szem a lel - ke - det, Jer kö - ze - lebb
Azt hit - tem, hogy be - tyár - nak szü - let - tem, de most lá - tom

ta - nya há - zát lá - tom. Meg - a - kad a sze - mem kis vis-
hadd ö - lel - je - lek meg. É - gő csó - kom pi - ro - si - tó
u - tat té - vesz - tet - tem S a helyt' hogy én lop - tam vol - na

kó - ján, Mint a csil - lag a meny - bol - to - za - tán.
he - lyett [Hadd fog - lal - jon szép ké - pe - den he - lyet.
szí - vet, Egy ha - mis lány lop - ta el e - nyi - met.

Pej lovamra pőren...

(Szövegét s zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.)

Szilajon.

Pej lo - vam - ra pő - rén hogy ha fel - ü - lök, Tiz ha - tá - ron
Ta - nyám né - kem min - den er - dő és puszt - ta, Mu - lat - ság - ra
Gaz - da - sá - gom fé - nyes bal - ta, ka - ri - kás, Pej lo - va - mon

ma - dár - ként át - re - pü - lök, Szép ga - lam - bom a - la - bás - trom hó - keblén üd -
nyit - va áll min - den csár - da, Sze - re - tőm az e - gész vi - lág, e - gész vi - lág
a kan - tár - szár pánt - li - kás, Czf - ra szür - nek su - lya nyom - ja, Su - lya nyom - ja

vő - zü - lök, Szép ga - lam - bom a - la - bás - trom hó - keb - lén üd - vő - zü - lök.
le - á - nya, E - nyém Ma - gyar - or - szág min - den Mé - ne - se és - gu - lyá - ja.
vál - la - mat, Lo - bo - gós ing - gel ka - ro - lom és ta - ka - rom ba - bá - mat.

Botlik lovam...

(Szövegét és zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.)

Bot - lik lo - vam, nem lát - ja az u - tat, Hűl a zá - por,
Fúj - ja a szél a ró - zsám kö - tö - jét, Le - beg - te - ti

tö - ri az á - ga - kat. Az én szi - vem is a bá - nat
szép sö - tét haj - fűrt - jét, Ne bántsd vi - har ne bántsd a kö -

a - latt Csepp hij - ja volt, hogy ket - té nem ha - sadt.
tö - jét, In - kább lá - gyítsd meg kö - ke - mény szi - vét.

8 *loco.*

Rózsa nyílik a babám nyomában,
Hó liliom szép fehér nyakában,
Szelid fényű két csillag a szeme,
Büszke lehet rája saját neme.

Ne nézz ide olyan furcsa szépen,
Atvillámlik szemed a lelkemen,
Csókkal égő ajkadat ha látom
Messze siet keserves bánatom.

Karikába áll a huszár...

Ének

Ka - ri - ká - ba áll a hu - szár, Kacz-kis ma-gyart be szépen jár,
Szö - ke kis lány mért kö - nye - zel? En - gem ugy is el - fe - lej - tel,

Zongora.

Szo - mo - run peng sar - kan - tyu - ja, Ta - lán ba - bá - ját si - rat - ja.
Rám se gon - dolsz, csak ha té - vedsz, Mást sze - retsz s en - gem hi - te - getsz.

Mit bánom én...

Mit bá - nom én, ha a vi - lát A - kár mit mond fe - lö - lem,
 Szá - raz á - gon szól a ma - dár Szo - mo - run, mint - ha sir - na,

A vi - lát - ra sem - mi gon - dom, Sem - mi be - cse e - lőt - tem.
 Te - le van köny - nyel a sze - mem, Bár u - tól - só köny vol - na:

Fáj a lel - kem bár - ha hal - lom A - mint bánt - ja lel - ke - met
 Ó! de e köny lel - kem vé - re Oly gyak - ran hú l keb - lem - re,

Jó az Is - ten majd csak egy - szer Meg - se - git tán en - ge - met.
 Mint - ha ő - szí hi - deg har - mat Hull - na sár - ga le - vél - re.

Játszik a szél...

Ját - szik a szél, pat - tog - tat - ja, Lo - bo - gó gyócs ing - uj - jam,
 Én csak az éj - jelt is - me - rem, Meg a haj - nal ha - sad - tát,

Szár - nyá - ra kelt, re - pül ve - lem, Ke - se' lá - bú pej lo - vam.
 A jó Is - ten meg - ta - gad - ta Tő - lem a nap su - ga - rát.

Szin - te tud - ja ho - vá me - gyünk, Ma - gam se' tom' tán' job - ban,
 Én va - gyok az éjj ván - do - ra, Nap - pal er - dő - ben la - kom,

Bar - na ró - zsám é - des csók - ra, Vár en - gem az aj - tó - ban,
 Hol szá - za - dos fá - lom - bok - tól, A na - pot nem lát - ha - tom.

Betyár vagyok az is leszek,
 A föld szabad madara,
 Szalad utánam ha meglát,
 A vármegye agara.

Menedékem a délibáb,
 Az erdő meg a palotám,
 Beszélgető társam a szél,
 Hű vezérem paripám.

Czo fel, czo fel pejkóm!

Élénken.

Czo fel, czo fel pej - kóm szür - kül - lik a haj - nal,
 Ő az én él - tem - nek ra - gyo - gó csil - la - ga,
 O - la - jos ken - dőt is vet - tem a vá - sá - ron

E - ped - ve vár ró - zsám : Ka - ti, a szép an - gyal.
 Bá - na - tos szí - vem - nek roz - ma - ring vi - rá - ga,
 Nya - ká - ra, mely fe - hér, mint az a - la - bás - trom,

Hejj! nagy u - tunk van még fé - nyes nap fel - köl - tig,
 Sze - rel - mes lel - kem - nek leg - drá - gább ru - bint - ja,
 Ka - ri - ka gyü - rűt is a ki - ván - sá - gá - ra,

Re - pülj ve - lem gyor - san ta - nya vis - kó - já - ig.
 Si - ral - mas él - tem - nek ö - röm - ter - mő fá - ja.
 Jó lesz ne - ve - let - len göm - bő - lyü uj - já - ra.

Király színű szoknyát, szép, rojtos nagy kendőt
 Hoztam neki pruszlit, üveg kláris gyöngyöt
 Holnap a templomba, benne felöltözik
 S értem a nagy oltár előtt imádkozik.

Bemegyek az erdő sűrű sötétébe,
 Lepergő könnyeim bús temetésére
 Hogyha imádságom hallgatást nem nyerne
 Majd nyer engesztelést Katikám kérelme!

Szőke kis lány...

Sző - ke kis lány e - szem - ad - ta, Ég a sze - med, mint a csil - lag,
Sző - ke lány-kám, hogy ha lát - lak, Tün - dér - kert nyi - lik e - lőt - tem,

Hogy a jó Is - ten áld - jon meg, Gye - re i - de meg - csó - kol - lak.
Hol a leg - szeb - bik vi - rá - got Sze - me - id - ből sze - de - ge - tem.

Piros ajkad mosolyából
Lelkem öröme születik,
És ha szólasz, azt képzelem:
Angyalok hárfája játszik.

Hogy ha olyan mind az angyal,
Mint milyen te vagy gyermekem,
Ó! akkor én mennybe vágyom,
Vagy ahol te vagy kedvesem!

Szomorú az én...

Szo - mo - rú az én é - le - tem, Mert nem sze - ret
Is - ten hoz - zád, te ál - dott hely, A hol né - kem

The first system of the musical score is in 4/8 time, key of B-flat major. It features a vocal melody on a treble clef staff and a piano accompaniment on grand staves. The lyrics are written below the vocal staff.

a ked - ve - sem, Hűt - len - sé - ge szűm - re szol - gált, Ne - he - zen vá -
most sir - nom kell, Ad - ja Is - ten, hogy én le - gyek, U - tol - só, ki

The second system continues the melody and accompaniment. It includes a repeat sign in the vocal line. The lyrics continue below the staff.

rom a ha - lált, Ne - he - zen vá - rom a ha - lált.
igy szen - ve - dek! U - tol - só, ki igy szen - ve - dek!

The third system concludes the piece. The vocal line ends with a double bar line. The lyrics are repeated for the final phrase.

Szól a zene...

Szól a ze - ne, pe - neg a czim - ba - lom, A vig - nó - tát
Huzd rá czi - gány! huz - zál egy mér - ge - set, Egy szi - la - jat,

ke - se - reg - ve hal - lom, S mig más raj - ta táncz - ba ke - re -
bu - sat, ke - ser - ve - set, Re - ped - jen meg raj - ta fá - jó

ke - dik, Ad - dig szi - vem mély gyász - ba öl - tö - zik.
szi - vem, Me - lyet é - get a for - ró sze - re - lem.

Ne átkozz el...

Ne átkozz el, hogy ér-ted ég ke-be-lem, Bár tu-dom, hogy
Légy te czéd-rus, én le-szek a fo-lyon-dár, Dal-lom le-gyen

nem vi-szón-zod sze-rel-mem. En-gedj fo-lyást szi-vem hul-lám-zá-sá-nak,
a rád szál-ló kis ma-dár, Ez zeng-je el fe-let-ted, hogy mit ér-zek,

Mely-re o-kot, mely-re o-kot szép sze-me-id a-dá-nak, a-dá-nak,
Oh! hall-gasd meg, oh! hall-gasd meg mit fe-jez ki ez é-nek, ez é-nek,

E madár dalt szívverésem kíséri,
A szövegét hő szerelmem képezi;
Keblem templom, melyben oltárkép vagy te,
Ki elébe hő imámat rakom le.

Nem kívánok — Isten látja — egyebet,
Csak ne vond el tőlem bűv tekintetedet;
Ebbe' van üdv, boldogság és kárhozat,
Ebbe' minden, mit ajkam ki nem mondhat.

Hejh! csapláros...

Hejh csap - lá - ros az an - gya - lát, Hoz - zon kend bort hagy i -
I - bo - lya az én ga - lam - bom, Könnyem-mel ön - tűz - ge -

szom, Hejh már teg - nap es - te ó - ta Ször - nyü - ké - pen szom - ja - zom.
tem, Rá - ja ár - nyék tar - tó bo - kor Fáj - dal - miam és sze - rel - mem.

Két fé - le a szom - ju - sá - gom, E - gyik bort ó - haj - to - zik,
Ő meg ra - gyo - gó nap ne - kem, Bol - dog - sá - gom hő nap - ja,

A má - sik meg ga - lam - bo - mat Meg - lát - ni só - haj - to - zik.
Csak ak - kor fog le - ál - doz - ni, Ha hi - deg föld ta - kar - ja.

Szép tubiczám, kedves Rózsám,
Sirva nézlek tégedet,
Hogy ha engem a búbánat
Majd egyszer sirba temet.

Hogy hagyjalak téged árván
Itten egyes-egyedül,
Nyugodt, szemfüdelem alatt
Sem leszek nálad nélkül,

A H.-M.-VÁSÁRHELYI FÖLDMIVES-IFJAK ÖNKÉPZŐ EGYLETÉNEK-AJÁNLVA.

Szántó-vetők nótája.

Kedélyesen.

I.

Gaz - dál - ko - dó jó pa - raszt - nak
 Ló - ra ter - mett az én faj - tám
 E - ke mel - lett is sze - re - tem

szü - let - tem, Ál - dom ér - te a te - rem - tö Is - te - nem,
 jó hu - szár, Fél is tö - lem a né - met, tót, cseh, bol - gár,
 ha - zá - mat, Csak úgy mint a szü - lö é - des a - nyá - mat!

Szán - tok, ve - tek, bo - ro - ná - lok,
 Ké - nye - sen tán - czol a lo - va,
 De sze - ret - ném nagy - nak lát - ni,

Mun - ka köz - ben
 Ha a jó mu -
 Ha kell, ér - te

da - lol - ga - tok: Cse - lö ök - röm, hajsz te bo - gár o - dá - ig,
 zsi - kát hall - ja, Ha kan - tár - ját meg - e - resz - ti gaz - dá - ja,
 meg is hal - ni, Egy - sze - rü gaz - da lé - tem - re az - u - tán:

Nem mesz - sze van a nap - le - nyug - vá - sa - ig, i - dá - ig.
 Egy fut - tá - ban a vár - me - gyét be - jár - ja, be - jár - ja.
 Ha - zám föld - je - ben cse - de - sen nyu - god - nám, nyu - god - nám.

II.

Gyer - tek paj - tás gon - dot üz - zünk, Most van i - dők
Bo - ron, bu - zán és sza - lo - nán, Meg - él a ma-

hát i - döz - zünk, Ta - nyás, bé - res had mu - las - son, Csak a gaz - da
gyar i - ga - zán, Fü - gét mu - tat a vi - lág - nak, Pár - ja nincs a

kárt ne vall - jon, kárt ne vall - jon.
jó gaz - dá - nak, jó gaz - dá - nak.

DALVIRÁGOK

PETŐFI SÁNDOR

ISMERETLEN SÍRJÁRÓL.

12

EREDETI NÉPDAL.

TEKINTETES

TOMORI ANASZTÁZ

URNAK

A LELKES HONFINAK S A SZÉPMŰVÉSZET MELEG KEBLŰ BARÁTJÁNAK

TISZTELET JELÜL AJÁNLVA.

1. sz.

Honfi dal.

Szövegét írta: Petőfi Sándor.

Hévvél.

Ti - éd va - gyok, ti - éd ha - zám E szív, e lé-

lek. Kit sze - ret - nék, ha té - ge - det *p* Nem sze - ret - né - lek;

p *lágyan.*

ff Szentgy - ház keb - lem bel - se - je, Ol - tá - ra ké - ped; Te állj, s ha kell

ff

a temp - lo - mot El - dön - tüm ér - ted.

2. sz.

Búcsu Kun-Szent-Miklóstól.

Szövegét írta: Petőfi Sándor.

Lassan.

Szól a ka - kas in - nen on - nan
Fáj ez az én job - bik ka - rom

Vi - ra - dó - ra Ki - vi - gad - tunk, ta - ka - rod - junk Nyu - go - vó - ra.
Vég - he - tet - len, Mert na - gyon sok telt pa - lacz - kot É - mel - get - tem.

Hej en - nek a ma - i nap - nak Nagy az á - ra, T'om so - ká - ig
De ha fáj is a ka - rom, tán U - tól - já - ra, Fel - bi - rom még

fáj be - lé a, Fáj be - lé a ke - zem szá - ra.
e pa - lacz - kot, E pa - lacz - kot bu - csú - zás - ra.

p lágyan.

3. sz.

Sötét az éj....

Szövegét írta: Zalár József.

Lassan.

I.

Sö - tét az éj mes - sze van még
Ősz - szel száll a fecs - ke ma - dár

a reg - gel, Ne te - kints rám öl - dök - lő szép sze - med - del,
ke - let - re, Ju - tok még én tu - dom a te e - szed - be,

Az a szép szem mint a csil - lag tűn - dök - lik,
Sir - va - ri - va fogsz még en - gem ke - res - ni,

De a szi - vem, sze - gény szi - vem hal - dok - lik.
De a sir - ban ké - sö lesz már sze - ret - ni.

f *p*

Halkan.

II.

Ne húzd, ne húzd azt a vi - gat, Húzd a leg - es-

leg - bú - sab - bat. Szo - mo - rú - an, ke - ser - ve - sen,

Mint a mi - lyen az én lel - kem.

Beh szomorú...

4. sz.

Szövegét írta: Lévy József.

Lassan.

Beh szo - mo - ru a ti - lin - kóm hang - ja, Csak úgy sir, ha
 Er - dő, er - dő, bá - nat er - dő - sé - ge, Mi - nek lép - tem
 És az a rém!... de - hogy me - gyek bel - jebb! Hogy a ha - za

el - mé - lá - zom raj - ta, Pe - dig nem is te - me - tő - ben
 csak e - gyet is ér - te, Mi - kor tő - vis an - nak min - den
 ké - pé - re ne lel - jek.... O - da néz - nék... fel - lá - zad - na

vág - tam; Sü - rű er - dő kö - ze - pén ta - lál - tam.
 á - ga; Bú - vi - rá - got te - rem min - den fá - ja.
 vé - rem, Meg - ő - lel - ném... meg - ha - sad - na szi - vem.

5. sz.

Árva vagyok...

Szövegét írta: Losonczy László.

Nyugodtan.

Ár - va va - gyok, ár - va va - gyok,
 Ár - va va - gyok, ár - va va - gyok,
 Ár - va va - gyok, ár - va va - gyok,

nincs ö - rö - me szi - vem - nek, Ben - ne csu - pán, ben - ne csu - pán
 pusz - ta min - den kö - rül - tem, Mind o - da van, mind o - da van,
 nincs ö - rö - mem, de vég - re Ta - vasz de - rül, ta - vasz de - rül,

bú - vi - rá - gok te - rem - nek, Nyílt va - la - ha ö - röm - nek is
 mi - nek egy - kor ö - rül - tem. Tár - sa - mul a ke - se - rü - ség
 vi - dám nap száll az ég - re; S ö - rö - me - im, re - mé - nye - im

ró - zsá - ja, Hej! de ko - rán e - nyé - szet fűtt re - á - ja.
 ma - radt csak, Hogy re - mé - nyem gyász le - ve - lén so - hajt - sak,
 vi - rá - ga, Mind ki - vi - rul, mind fel - éb - red csók - já - ra.

Elátkozom

6. sz.

Szövegét és zenéjét szerző Nyizsnyai Gusztáv.

Búsan.

El - át - ko - zom ezt a czu - dar vi - lá - got! Él - tem ö - röm
Bú - san sí - ró csa - lo - gány lett ö - rö - mem, Gyász - ru - hát a-

vi - rá - gá - ra mért há - gott; A - lig vi - rult, már is el hullt
dott né - kem a sze - re - lem; Gyász - ru - há - ban, fá - jó szív - vel

le - ve - le, hej! Az én él - tem csak bá - nat - tal van te - le!
köny - nye - zek, hej! A jó is - ten lát - ja csak mit szen - ve - dek!

Piros rózsá volt eddig az életem,
Virágos kert volt ifjú kebelem;
Virágos kert most is ugyan kebelem, (hej!)
Hej de nagyon halvány virágot terem!

Ifjuságom! korán hullnak virágid,
Életemre még remény sem sugárzik;
Sötét keblem bús, miként az az éjjel, (hej!)
Melyben dúló-vihar sátrát üté fel.

Hej szegedi...

7. sz.

Szövegét és zenéjét szerző: Nyizsnyai Gusztáv.

Hej! sze - ge - di
Szo - mo - rún szól

szép csap - lár - né, Hoz - zon ken' bort, hagy i - szom,
a he - ge - dü, Köny - nyet fa - kaszt sze - mem - be,

Jó bo - rá - ra, csók - ja - i - ra, Hej! be ré - gen
E - szem - be jut a sze - re - tőm. Mi - nek is jut

f

szom - ja - zom! Jó bo - rá - tól, szép sza - vá - tól Fel - lel - ke - sül
e - szem - be!... Job-ban sze - ret - tem, mint ma-gam, Hü - te - len lett

ke - be - lem, Csók - ja - i - tól, sze - rel - mé - től
az ál - nok, Hej! el - ha - gyott, nem át - ko - zom,

üd - vö - zül ár - va lel - kem, va lel - kem.
ér - tem ne fog - ja á - tok, ja á - tok.

Élénken.

II.

Gyü te be - tyár! szállj el ve - lem, Még a ró - zsám
Sár - ga le - vél hull a fá - ról, El kell men - nem

fel nem le - lem, Ha fel - le - lem meg - ö - le - lem,
a gu - lyám - tól! El kell men - nem vár a ró - zsám,

S csók - ba für - dik meg a lel - kem.
Bár mi mesz - sze la - kik hoz - zám.

Nyisd ki babám már itt vagyok,
Ha tán késel még, megfagyok;
Melegíts fel hő kebleden,
Csókjaidon, szerelmeden.

Hideg őszezel... *)

8. sz.

Szövegét írta: Losonczy László.

Lassan.

I.

Hi - deg ős - szel nin - csen vi - rág
 Hi - deg ős - szel hull a zá - por,

az á - gon, Nincs ö - rö - me lel - kem - nek e vi - lá - gon;
 nyög a szél, Hej! nem nyög az szo - mo - rúb - ban szi - vem - nél,

Hi - deg ős - szel el - száll a víg ma - dár - ka,
 Ger - li - cze - ként sir - va nyö - gök hi - á - ba:

Ked - vem is el - re - pült mesz - sze ha - tár - ra.
 Hi - deg ma - rad az ég szi - vem ja - já - ra.

*) E dal az I-ső füzetben is előfordul, de más versioban.

Élénken.

II.

Nem ma - rad a nap az é - gen, Szűn - te - len gyász
Hát ö - rö - kön csak én jár - nék, Oly sö - té - ten,

Lento.

kön - tö - sé - ben, Le - ve - ti azt nem so - ká - ra,
mint az ár - nyék. Rám de - rül még va - la - há - ra,

*1-ma et 2-da vol.**Záradék.*

S a - ra - nyo - sat vesz ma - gá - ra, vesz ma - gá - ra.
Az ö - röm - nek fény - su - gá - ra, fény - su - gá - ra.

Friss. *rit.* *cresc.*

III. Mig csak é - lek, re - mél - lek — Ejh, hajh! fél - re
Vé - re - met már

bú - bá - nat, Kan - csót vá - gok u - tán - nad, Vagy a
rég - ó - ta Szi - vod, mint a pi - ó - cza, Fél - re

rit. *cresc.*

vi - lát csúf - já - ra, Be - fojt - lak a po - hár - ba.
tő - lem, ha mon-dom, Mig bosz - szúm rád nem on - tom.

Kanyarodik hajód...

Lassan.

Ka - nya - ro - dik ha - jód a kis er - dő - nek, Lo - bog - ta - tod

mesz - szí -ről gyöles ken - dő - det, Lo - bog - tasd, én nem te - he - tem,

Tö - röl - ni kell köny - nyes sze - mem, Lo - bog - tasd én

nem te - he - tem, Tö - röl - ni kell köny - nyes sze - mem.

De megvertél jó Istenem...

(Népdal énekhangra.)

A zongora kíséretet írta: Menner János.

Búsan.

De meg - ver - té!

jó Is - te - nem en - ge - met, Hogy szi - vem - be

ol - tád e nagy sze - rel - met, Mi - re va - ló

e vég - te - len ér - ze - lem?

ff marcato basso

Ha nincs a ki azt meg - oszt - ja én ve - lem,

1

azt meg - oszt - ja én ve - lem.

2

tr₃

f

8...

